

Epiloog

Het is nu, in 2012 ruim 9 jaar geleden dat ik ben geopereerd, maar ik herinner mij het nog als de dag van gisteren.

's Morgens heb ik de meeste energie.

Niet alleen vervelende klussen (b.v. het huishouden) kosten mij energie, ook de leuke dingen (b.v. uit eten gaan, theater enz.).

Ook de leeftijd (nu 63) zal wel meespelen en als ik verhalen van andere PTE-lotgenoten lees, dan ben ik een spekkoper.

Geen zuurstofondersteuning, geen rollator enz... Fietsen doe ik bijna elke dag op een gewone fiets.

Vervelend is wel, dat als je iets in je lijf voelt, direct de paniek toeslaat. Die angst gaat nooit meer weg. Ook naar mijn lijf luisteren is nog steeds niet mijn sterkste kant.

I.p.v. het AMC, loop ik nu voor controle in het OLVG, dokter Bresser is daar nu longarts en ik ben meegegaan.

Nogmaals, al met al, gaat het echt hartstikke goed met mij!